

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 15 maja 2024 r.,
w sprawie **W. M.**
w przedmiocie wydania wyroku łącznego
kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z 22 września 2023 r sygn. akt III Ka 456/23
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łańcucie
z 20 kwietnia 2023 r., sygn. II K 316/22

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 kwietnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Łańcucie w sprawie o sygn. akt II K 316/22, na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył

jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w stosunku W. M. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie sygn. akt X K 271/18 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie sygn. akt II K 93/17 i orzekł wobec skazanego W. M. karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i obrońcę, wyrokiem z 22 września 2023 r., Sąd Okręgowy w Rzeszowie w sprawie o sygn. akt III Ka 456/23 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku wniósł obrońca skazanego i zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania tj. art. 439 § 1 pkt. 1 k.p.k. polegający na jego niezastosowaniu i nie uchyleniu wyroku z dnia 20 kwietnia 2023 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Łańcucie, II Wydział Karny, sygn. akt: II K 316/22 w świetle zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej tj. procedowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego przez skład sądu polegający wyłączeniu (art. 40 § 1 pkt. 6 k.p.k. oraz art. 41 § 1. k.p.k.) tj. pominięciu okoliczności, iż SSR M. B. brała udział w wydaniu wyroku z dnia 16 listopada 2020 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Łańcucie sygn. akt: II K 93/17, a który to wyrok był z kolei objęty wnioskiem o wydanie wyroku łącznego. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, Prokurator Rejonowy w Łańcucie wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego okazała się oczywiście bezzasadna, dlatego została oddalona na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Podniesiony w kasacji zarzut jest w sposób oczywisty chybiony. Autor kasacji powołuje się w jej treści na obrazę przepisu art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k., stanowiącego podstawę do wyłączenia sędziego z mocy prawa, w przypadkach, w których "brał on udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia lub wydał zaskarżone zarządzenie". Wykładnia tego unormowania nie powinna budzić wątpliwości. W doktrynie i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że przez "udział w wydaniu orzeczenia", należy rozumieć uczestniczenie w procesie podejmowania decyzji w składzie organu orzekającego (*por. postanowienie SN z 1.10.2009 r., II KK 52/09, LEX nr 532381*).

Istotą instytucji wyłączenia sędziego, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia lub wydał zaskarżone zarządzenie jest zapobieżenie sytuacji, w której sędzia kontrolowałby swoje wcześniejsze rozstrzygnięcia, albowiem byłoby to nie do pogodzenia z koniecznością zapewnienia obiektywizmu w postępowaniu (*por. postanowienie SN z 20.10.2015 r., III KK 346/15, LEX nr 1918822*).

Wniosek o wydanie wyroku łącznego nie stanowi środka zaskarżenia wobec wyroków tych wnioskami objętych. Należy mieć na uwadze, w razie ziszczenia się ustawowych przesłanek połączenia dwóch lub więcej kar, przepisy obligują sąd do połączenia kar węzłem kary łącznej. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów wskazanych w treści kasacji. Udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia w rozumieniu art. 40 § 1 pkt. 6 k.p.k. nie dotyczy bowiem sytuacji, w której sędzia orzeka w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego również wyrok, który sędzia ten wydał.

Należy również wskazać - na co zwrócił uwagę prokurator w odpowiedzi na kasację, że autor kasacji, mimo iż w zarzucie kasacyjnym powołuje się na instytucję wyłączenia sędziego z mocy prawa – art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k., to uzasadniając zarzut przytacza argumentację dotyczącą instytucji wyłączenia sędziego na wniosek (art. 41 k.p.k.) z przyczyn braku obiektywizmu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[PGW]

[ms]